

dossier didàctic

REBECA (Rebecca)

#ServeisEducatius
#FilmotecaEscoles

Filmoteca
de Catalunya

 Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

A partir de 3r d'ESO

contingut

INFORMACIÓ PRÀCTICA

| PÀGINA 2

*FITXA TÈCNICA
CONCEPTES CLAU
SINOPSI
LA CRÍTICA DIU*

PER A REFLEXIONAR

| PÀGINA 4

PROPOSTA D'ACTIVITATS

| PÀGINA 5

ANÀLISI

Context

Llenguatge cinematogràfic

Narrativa

ACCIÓ

REFLEXIÓ

COMPLETEU EL VISIONAT

| PÀGINA 7

Informació pràctica

REBECA (Rebecca)

FITXA TÈCNICA

Direcció: Alfred Hitchcock

Guió: Robert E. Sherwood i Joan Harrison
(Novel·la: Daphne du Maurier)

Música: Franz Waxman

Fotografia: George Barnes

Interpretació: Laurence Olivier, Joan Fontaine, George Sanders, Judith Anderson

Producció: Estats Units

Any: 1940

Duració: 130 min.

V.O: Anglès

No recomanada a menors de 7 anys

CONCEPTES CLAU

Drama romàntic - Suspens - Misteri - Intriga
Aristocràcia anglesa - Majordoma - Gelosia
Terror psicològic - Adaptació literària
Travelling - Veu en off - Flashback

SINOPSI

Una noia coneix un aristòcrata turmentat per la mort recent de la seva esposa. Es casen, i ell la porta a la seva mansió de Manderley, on els records de l'antiga senyora ho impregnen absolutament tot i obsessionen especialment una criada.

Aquest film va rebre el premi Òscar al millor film i a la millor fotografia en blanc i negre. Judith Anderson, la majordoma que fa la vida impossible a Joan Fontaine

manipulant-ne la ment a partir de les seves obsessions, ha esdevingut la sinistra icona del film i una de les interpretacions de repartiment més poderoses de la història del cinema.

LA CRÍTICA DIU

Suposant que es vulgui definir *Rebeca* com un conte de fades, caldria afirmar que ho és en el més noble, pur i genuí sentit del terme: si hi ha res d'admirar d'aquesta extraordinària pel·lícula, plena de coses admirables, és, sense cap mena de dubte, la seva manera d'adaptar alguns dels modes característics del conte de fades a l'univers expressiu del director. Abans que a *Vértigo* (1958) o *Psicosis* (1960), lluny encara la depuració formal, l'abstracció absoluta de *Los pájaros* (1963), Hitchcock ja havia aconseguit amb *Rebeca* reconduir una trama efectista i insubstancial, poblada de personatges arquetípics i que no es mereix la consideració de 'gòtica' que arrossega, a un terreny que voreja amb els marges més nebulosos del cinema fantàstic.

És arriscat, i fins i tot inexacte, afirmar rotundament que *Rebeca* és *fantastique*, tot i que no és del tot desenraonat: malgrat l'explicació racional que se li dona al final (en el fons tan artificiosos i

Informació pràctica

REBECA (Rebecca)

rebuscada com la de *Psicosis*), Rebeca té tots els elements gòtics heretats de la novel·la de Du Maurier... i alguns més. Per dir-ho d'alguna manera, i tot el contrari que el llibre, la pel·lícula sí que es mereix la consideració de gòtica perquè afegeix al decorat i als personatges de Du Maurier allò que els hi faltava per ser considerats gòtics o pertanyents a un relat gòtic: l'atmosfera.

Sense ser una història de fantasmes pròpiament dita, el film *Rebeca* és una obra centrada en la influència gairebé sobrenatural del record d'una dona morta (o, com diu Juan Miguel Company Ramón, planteja 'un seguit de variacions al voltant d'un cos absent'). La seva base més obertament *fantastique* se sustenta en l'enfrontament entre la jove protagonista i la pèrfida majordoma, fet que Hitchcock va comprendre que era essencial per mantenir l'interès de la pel·lícula i que va aconseguir plenament gràcies a l'esplèndid contrast de les seves dues principals actrius.

Fernández-Valentí, Tomás. *Instinto básico ; Rebeca*. Barcelona: Dirigido, cop. 1996.

“

Voldria que s'inventés alguna cosa per a embotellar els records, igual que els perfums, i que mai s'esvaïssin. I que quan jo volgués pogués destapant l'ampolla, reviure'ls.

”

SEGONA DONA DE WINTER (PERSONATGE)

Proposta d'activitats

ANÀLISI

CONTEXT

Es diu que Alfred Hitchcock és el mestre del suspens. Per què se l'anomena així? Què és el suspens? Quins exemples d'aquest gènere cinematogràfic trobeu a *Rebeca*? Com es mostren? Seleccionen l'escena del film que creieu més representativa d'aquest gènere.

LLENGUATGE CINEMATOGRAFIC

Visioneu [l'inici de la pel·lícula](#) (LINK 1) que comença amb una frase que ja és un clàssic: "A la nit vaig somiar que tornava a Manderley". Es tracta d'un tràveling que s'apropa a la mansió de Manderley d'una manera enigmàtica mentre escoltem la veu en off de la protagonista, Joan Fontaine, que ens explica la història en flashback. En aquesta escena d'inici veiem tres tècniques cinematogràfiques diferents: el tràveling, la veu en off i el flashback. Busqueu què són i quines sensacions es pretén transmetre en utilitzar-les.

El flashback és una tècnica narrativa que tant pot ser literària com cinematogràfica. Busqueu més exemples, sigui de llibres o de pel·lícules, que continguin flashbacks.

NARRATIVA

La Sra. Danvers, la majordoma, se'ns mostra com una dona manipuladora, obsessionada amb Rebeca i que intenta fer la vida impossible a la nova Sra. de Winter. Com se'ns presenta en escena? Fixeu-vos en com va vestida, en les expressions del seu rostre, el seu to de veu, com s'apropa a la protagonista.... Quines sensacions ens vol transmetre el director?

Proposta d'activitats

ACCIÓ

Sabíeu que el tipus de samarreta anomenat "rebeca" es diu així a causa de la popularització d'aquesta peça per la protagonista de la pel·lícula? Cerqueu altres curiositats en l'ús i apropiació del llenguatge originat al cinema.

REFLEXIÓ

En un moment de la pel·lícula la majordoma li demana a la nova dona de Maximilian si creu que els morts vigilen als vius. Creieu en la vida després de la mort? Què penseu dels esperits? Heu viscut alguna experiència paranormal a la vostra vida?

Completeu el visionat

BIBLIOGRAFIA I FILMOGRAFIA

Alberich, Enric. *Alfred Hitchcock: el poder de la imagen*. Barcelona: Publicaciones Fabregat, 1987.

Alsina Thevenet, Homero. *Historias de películas*. Buenos Aires: El Cuenco de plata, 2006.

Castro de Paz, José Luis. *Alfred Hitchcock*. Madrid: Cátedra, cop. 2000.

Fernández-Valentí, Tomás. *Instinto básico ; Rebeca*. Barcelona: Dirigido, cop. 1996.

Parrondo Coppel, Eva. 'La mujer' en el cine gótico: *Rebeca* (Rebecca, Alfred Hitchcock, 1940). "Secuencias", núm. 25 (2007), pàg. 79-92.

Rebeca (Rebecca)(DVD). Barcelona: Manga Films, DL 2003.

Toro, Guillermo del. *Hitchcock*. Madrid: Espasa Calpe, cop. 2009.

Turner, George. *Du Maurier Selznick Hitchcock = Rebecca*. "American Cinematographer", vol. 78, núm. 7 (July 1997), pàg. 84-88.

Links:

LINK 1:
<https://www.youtube.com/watch?v=gbatWOaEvmc>

Tots els llibres, revistes, pel·lícules i bandes sonores citats els trobareu a la Biblioteca del Cinema.

Topogràfic del film:

V 5131

